

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. V. P. nar. X., bytom v H.**, zastúpeného JUDr. P. B. advokátom, so sídlom v H., proti žalovanému v **1. rade: S. L. K., spol. s r. o., so sídlom v H.** IČO: X., zastúpenému JUDr. M. K. advokátom, so sídlom v H. žalovanému v **2. rade: S. L. K. a M., spol. s r. o.**, so sídlom v H. IČO: X. zastúpenému JUDr. J. K. CSc, advokátom, so sídlom v K., za účasti vedľajších účastníkov na strane žalovaného v **1. rade: MUDr. J. K. nar. X., bytom M. 2. J. K. nar. X., bytom P. 3. D. B., nar. X., bytom P. 4. A. H., nar. X., bytom P. zastúpených advokátom JUDr. M. K. zástupcom žalovaného v 1. rade, o neplatnosť darovacej zmluvy**, na odvolanie žalovaných a vedľajších účastníkov proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 5 Cbs 7/2004-425 z 24. marca 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 5 Cbs 7/2004-425 z 24. marca 2009 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Odvolanie žalovaného v 2. rade **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd napadnutým rozsudkom určil, že darovacia zmluva, ktorú uzavreli žalovaní v 1. a 2. rade dňa 14. 09.2004 a ktorá bola vložená na S. K. v S. dňa 28. 09. 2004 pod č. V X./2004, je neplatná. Žalovaným v 1. a 2. rade uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania vo výške 198 560,42 Eur.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že dňa 14. 09. 2004 žalovaný v 1. rade ako darca a žalovaný v 2. rade ako obdarovaný uzavreli darovaciu zmluvu, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti zapísané v k. ú. K. na LV č. X. a v k. ú. R. zapísané na LV č. X. a LV č. X.

Vklad na základe tejto darovacej zmluvy do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 28. 09. 2004 pod č. V X./2004, a to S. K. S. Za oboch účastníkov zmluvy darovaciu zmluvu podpísali tí istí konatelia, a to Ing. M. F. a JUDr. M. K.

Touto darovacou zmluvou došlo k prevodu aj obchodných podielov, aj k prevodu vecí tvoriacich dovedy obchodný majetok spoločnosti žalovaného v 1. rade do vlastníctva žalovaného v 2. rade. Tým, že sa obchodný majetok žalovaného v 1. rade znížil o hodnotu nehnuteľností, tvoriacich jeho základné imanie, znížila sa nielen hodnota čistého obchodného imania tejto spoločnosti, ale aj hodnota jeho obchodného podielu. V zmysle ustanovenia § 122 Obchodného zákonníka, každý spoločník má právo byť informovaný o činnosti spoločnosti, vrátane zmlúv, ktoré spoločnosť uzatvára. Ani minoritným účastníkom, ktorí nemôžu ovplyvniť činnosť spoločnosti na valnom zhromaždení, nemožno zásadne uprieť naliehavý právny záujem na určení neplatnosti týchto zmlúv. V konaní bolo nesporne preukázané, že žalovaný v 1. rade darovacou zmluvou previedol do vlastníctva žalovaného v 2. rade všetky nehnuteľnosti, ktoré tvorili základné imanie spoločnosti v časti nepeňažných vkladov a ktoré boli započítané na vklady štyroch spoločníkov (J. K., J. F., M. P. a D. B.) v čase založenia a vzniku spoločnosti žalovaného v 1. rade. Peňažný vklad žalobcu predstavoval 60 000,- Sk, čo znamenalo disponovanie obchodným podielom vo výške 12% z podielov všetkých spoločníkov.

V tejto právnej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako odvolací súd, svojím uznesením sp. zn. 5 Obo 29/06 zo dňa 23. 04. 2008 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil ďalšie konanie s tým, že je potrebné doplniť dokazovanie v zmysle vysloveného právneho názoru.

Po vrátení veci prvostupňovému súdu súd zistil, že uznesením valného zhromaždenia spoločnosti zo dňa 21. 12. 1998 u žalovaného v 1. rade došlo k navýšeniu výšky vkladov všetkých spoločníkov v súlade so zákonom č. 11/1998 Z. z., takže k tomuto dňu jeho základné imanie predstavovalo 750 000,- Sk. Na tomto základnom imaní sa žalobca podieľal peňažným vkladom vo výške 90 000,- Sk. Teda ak žalovaný v 1. rade darovacou zmluvou dňa 14. 09. 2004 previedol všetky nehnuteľnosti (prevažnú časť svojho základného imania) na žalovaného v 2. rade, hodnota základného imania spoločnosti žalovaného v 1. rade sa musela znížiť prinajmenšom aj o hodnotu podielov na nehnuteľnostiach započítaných

na vklady spoločníkov J. K. (90 000,-- Sk), J. F. (90 000,--Sk), M. P. 90 000,-- Sk) a D. B. (270 000,-- Sk), teda, o 540 000,-- Sk. V konaní nebolo preukázané, aby spoločnosť žalovaného v 1. rade po prevode nehnuteľností riadne fungovala, čím by dosahovala zisk a výnosy zo zostávajúceho majetku spoločnosti, ktoré by sa mali započítat' na obchodné podiely spoločníkov, aj žalobcu, v takej výške, aby v konečnom dôsledku nedošlo k zníženiu obchodného majetku spoločnosti, jej čistého obchodného imania, a tým aj hodnoty obchodného podielu patriaceho žalobcovi. Žiadne ustanovenie spoločenskej zmluvy pritom neukladá žalobcovi osobne sa podieľať na riadení spoločnosti. Napriek tomu súd dospel k záveru, že v tomto prípade žalobca preukázal naliehavý právny záujem na podaní návrhu o určenie neplatnosti darovacej zmluvy zo dňa 14. 09. 2004. Nie je možné totiž v súvislosti s právnym postavením žalobcu ako spoločníka v spoločnosti nebrať do úvahy aj jeho ekonomický záujem na činnosti spoločnosti, a teda aj jeho vlastné ekonomické postavenie v nej.

Darovacia zmluva je absolútne neplatná aj z dôvodu, pretože došlo jej uzavretím k zneužitiu práv žalobcu ako menšinového spoločníka. Ďalej keďže mimo valného zhromaždenia žalovaného v 1. rade hlasovali za prevod nehnuteľností darovacou zmluvou tí istí spoločníci, ktorí sú zároveň spoločníkmi spoločnosti žalovaného v 2. rade, čo je v rozpore s § 56a Obchodného zákonníka, takýto schválený úkon – darovacia zmluva je absolútne neplatná, pretože svojím obsahom a zároveň aj účelom nielenže odporuje zákonu, ale ho aj obchádza. V súvislosti s neplatnosťou darovacej zmluvy súd poukazuje aj na ustanovenie § 123 ods. 3 Obchodného zákonníka, podľa ktorého po dobu trvania spoločnosti nemôžu spoločníci žiadať vrátenie vkladu. Žalovaný v 1. rade rozhodnutím mimo valného zhromaždenia dal súhlas k uzavretiu darovacej zmluvy s inou právnickou osobou. Takéto rozhodnutie spoločníkov a následne uzavretá darovacia zmluva, na základe ktorej nehnuteľnosti tvoriace pôvodne nepeňažný vklad niektorých zo spoločníkov nadobudla nová spoločnosť založená práve týmito istými spoločníkmi, je obchádzaním zákona v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka. Obchádzané je pritom práve ustanovenie § 123 ods. 3 Obchodného zákonníka, ako aj článok VII. ods. 1 spoločenskej zmluvy. Podľa týchto ustanovení, po dobu trvania spoločnosti nemôžu spoločníci žiadať o vrátenie vkladu. Právnym dôsledkom rozhodnutia väčšiny spoločníkov zo dňa 24. 08. 2004 je však to, že spoločníci žalovaného v 1. rade (mimo žalobcu) sú tými istými spoločníkmi novozaloženej spoločnosti (žalovaného v 2. rade), a tie isté nehnuteľnosti vniesli ako

nepeňažný vklad do spoločnosti žalovaného v 2. rade, čo je v rozpore so zákonom. Ide v podstate o vrátenie vkladu spoločníkom žalovaného v 1. rade. Na záver súd dodáva, že nie je dôvodná obrana žalovaného v 2. rade v tom, že aktívne legitimovaným na podanie žaloby o neplatnosť darovacej zmluvy môže byť iba jej účastník, teda nie žalobca ako tretia osoba. Naliehavý právny záujem na podaní žaloby o neplatnosť darovanej zmluvy, za podmienky, ak ho v konaní preukáže, môže mať aj tretia osoba, ktorá sa cíti darovacou zmluvou ako právnym úkonom ukrátená, resp. iným spôsobom dotknutá. Takýto naliehavý právny záujem na podaní žaloby z dôvodu, ako je vyššie uvedené, žalobca v tomto konaní dostatočným spôsobom preukázal. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 198 560,42 Eur.

Proti tomuto rozsudku podali žalovaný v 1. rade, žalovaný v 2. rade, ako aj vedľajší účastníci na stane žalovaných odvolanie. Uviedli, že súdu bolo predložené podanie právneho zástupcu žalobcu zo dňa 19. 09. 2008, ktoré vôbec nedostali a nemali tak možnosť naň primerane argumentovať, čím teda došlo k porušeniu nielen základnej procesnej podmienky, ale aj ústavnej podmienky spravodlivého procesu. Ďalej k rozhodnutiu uviedli, že všetci spoločníci majú zapísané v obchodnom registri iba peňažné vklady spolu vo výške 750 000,-- Sk. Ak súd uvádza, že prevodom nehnuteľnosti sa hodnota základného imania musela znížiť prinajmenšom o hodnotu podielov na nehnuteľnostiach, započítaných na vklady spoločníkov, považujú takýto názor za neudržateľný a neodôvodnený. Žalovaný v 1. rade mal a doposiaľ aj má majetok prinajmenšom v dvojnásobnej výške, ako je jeho základné imanie. Sú toho názoru, že v danom prípade súd nemôže poukazovať na to, že spoločnosť po prevode nehnuteľnosti „riadne nefunguje“, pretože právo podnikat' je ústavnou zárukou slobody výkonu hospodárskej činnosti podľa uváženia. Vzťahy medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade, vrátane vedľajších účastníkov, po konaní žalobcu sú tak hlboko narušené, že nebolo možné od nich spravodlivo požadovať, aby naďalej zotrvali ako spoločníci v spoločnosti žalovaného v 1. rade. Okresný súd v Humennom svojim rozsudkom zo dňa 23. 03. 2006 sp. zn. 15Cb 208/2005 zrušil účasť v spoločnosti spoločníkov D. B., MUDr. J. K., J. K. a A. H.. Taktiež o zrušenie účasti žiadala aj spoločníčka M. P., ktorá však počas konania zomrela. Prvostupňový súd túto skutočnosť nerešpektoval, nevyhodnotil ju, pričom už iba vo vzťahu k výške obchodného podielu žalobcu táto skutočnosť má vysokú výpovednú hodnotu, nakoľko ak by nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom napadnutej darovacej zmluvy, boli vo vlastníctve žalovaného v 1. rade, spoločníkom, ktorým účasť súd zrušil, by prislúchal

vyrovnávací podiel vo forme týchto vnesených vkladov. Zrušená účasť označených spoločníkov taktiež už nevytvára predpoklad pre ďalšie riadne fungovanie spoločnosti.

K naliehavému právnemu záujmu žalobcu odvolatelia uvádzajú, že skutočný záujem žalobcu odporuje tomu, čo deklaroval pred súdom a súd si to osvojil, napriek tomu, že v spise sa nachádzajú listiny svedčiace o opaku. Poukázali sa skutočnosť, že žalobca od 20. 09. 1999 je konateľom a spoločníkom L. S., s. r. o., ako aj od 24. 05. 2001 bol štatutárnym orgánom spoločnosti T., a. s., s tým istým predmetom činnosti, ako je žalovaný v 1. rade, čo je v rozpore s ust. § 136 Obchodného zákonníka a čl. IX spoločenskej zmluvy. Na túto skutočnosť upozorňovali súd a doložili do spisu výpisy z obchodného registra.

K neplatnosti darovacej zmluvy uvádzajú, že odvolací súd vo svojom zrušovacom rozhodnutí vyslovil právny názor, že udelenie predchádzajúceho súhlasu s uzavretím zmluvy o prevode nehnuteľností nepatrí do obligatórnej pôsobnosti valného zhromaždenia spoločnosti s ručením obmedzeným, napriek tomu prvostupňový súd dospel k záveru, že konanie spoločníkov žalovaného v 1. rade, ktorí hlasovali za prevod nehnuteľnosti darovacou zmluvou mimo valného zhromaždenia, takéto ich konanie sa prieči dobrým mravom, z čoho vyvodil, že darovacia zmluva je absolútne neplatná.

Ďalej obdobne poukázali na rozpor odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového rozhodnutia s právnym názorom odvolacieho súdu vrátenia vkladu spoločníkom, resp. k zníženiu základného imania. Preto majú za to, že súd nekonal s princípom právnej istoty, právny záver pôsobí nezrozumiteľne. Prevodom nehnuteľnosti nedošlo k zníženiu základného imania spoločnosti, je doposiaľ nezmenené a už iba finančné prostriedky na účte žalovaného v 1. rade sú oveľa vyššie, ako je zapísané základné imanie. Podiel, ako účasť žalobcu na čistom obchodnom imaní nemožno chápať v absolútnom ponímaní, nakoľko spoločenská zmluva ho obmedzila tým, že je v postavení iba osoby - spoločníka, ktorá obdrží vyrovnávací podiel, odpovedajúci jeho vkladu do imania spoločností (čl. XIV spol. zmluvy), teda neumožňuje mu získať pôvodnú hodnotu nehnuteľností, patriacich iným spoločníkom, teda tým, ktorí ich vložili do spoločnosti žalovaného v 1. rade. Prvostupňový súd v podstate žalobe vyhovel z dôvodu, že konanie žalovaného v 1. rade považoval za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pričom súd ani len náznakom nezobral do úvahy úžernícke konanie žalobcu, ktoré postup žalovaného v 1. rade vyvolalo. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom

zrušujúcom uznesení poukázal aj na prípadnú aplikáciu ust. § 265 OBZ, teda výkon práv, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nepožíva právnu ochranu. V prípade tohto ustanovenia teda nejde o neplatnosť právneho úkonu, ale len o odopretie právnej ochrany výkonu práva, ktorý je v rozpore s poctivým obchodným stykom. Obchodný podiel žalobcu sa nemôže navyšovať o hodnotu z vkladov iných spoločníkov, teda o to, čo do spoločnosti vniesli iní spoločníci, pretože tento majetok nebol vytvorený v rámci činnosti spoločnosti, v ktorej má spoločník (žalobca) podiel. Žalobcova požiadavka odvodzovať si takto výšku obchodného podielu, nemôže požívať právnu ochranu s poukazom na ust. § 265 OBZ. Bez ustálenia skutočnej výšky obchodného podielu s prihliadnutím na všetky okolnosti, nie je možné prijať akýkoľvek záver o porušení toho ktorého ustanovenia zákona. Prvostupňový súd neskúmal otázku reálneho ovplyvnenia výšky obchodného podiel žalobcu.

Odvolatelia sú toho názoru, že určovacia žaloba v tomto prípade je nadbytočná. Žalobca a všetci spoločníci, teda aj tí, ktorých účasť v spoločnosti žalovaného v 1. rade bola zrušená súdom, sú spoločníkmi s tým istým predmetom činnosti v iných spoločnostiach a aj v prípade priaznivého rozsudku pre žalobcu, žalobca nedosiahne úplné vyriešenie obsahu spornosti svojho práva. Žalobca, ak bol toho názoru, že prevodom nehnuteľností bol ukrátený na svojich právach, mohol odporovať ukracujúcemu úkonu a v prípade úspechu by boli jeho oprávnené záujmy úplne vyriešené. Sú toho názoru, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na požadovanom určení, preto navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zmenil tak, že žalobu zamietne a zaviazá žalobcu zaplatiť žalovaným trovy konania.

Proti tomuto rozsudku podal tiež odvolanie zvlášť žalovaný v 2. rade, navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a zaviazá žalobcu zaplatiť žalovaným trovy konania.

K podaným odvolaniam sa vyjadril žalobca a s názorom súdu, uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, sa stotožňuje. Rozsudok považuje za vecne správny, a preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok v rozsahu odvolania potvrdil, a aby súčasne zaviazal žalovaných nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania. Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dostatočne zistil skutkový stav, z ktorého vyvodil správny právny záver, že napadnutá darovacia zmluva je v rozpore so zákonom, spoločenskou zmluvou a došlo k obmedzeniu práva žalobcu ako spoločníka

a došlo k zníženiu základného imania spoločnosti, čím sa znehodnotil aj jeho obchodný podiel. Žalovaný v 2. rade podal odvolanie po 15 - dňovej zákonnej lehote stanovenej v § 204 ods. 1 O. s. p., z tohto dôvodu navrhujeme, aby odvolací súd odvolanie žalovaného v 2. rade odmietol, pretože bolo podané oneskorene (§ 218 ods. 1 písm. a /O. s. p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p., a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je určovací žaloba - určenie neplatnosti darovacej zmluvy, ktorú uzavreli dňa 14. 09. 2004 žalovaný v 1. rade ako darca a žalovaný v 2. rade ako obdarovaný, ktorý sa stal výlučným vlastníkom nehnuteľností špecifikovaných v článku 1 predmetnej zmluvy (č. 1. 29).

Podľa § 80 písm. c/ O. s. p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je, alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Určovací žalobou sa žalobca domáha vydania autoritatívneho výroku súdu, že určitý vzťah alebo právo tu je, alebo nie je. Takéhoto určenia sa však žalobca môže domáhať iba vtedy, ak je na tom naliehavý právny záujem, ktorý spočíva v tom, že právne postavenie žalobcu je bez takéhoto určenia ohrozené alebo neisté. Výrok súdu o určení potom ohrozenie, neistotu alebo neurčitosť v právnom postavení žalobcu odstraňuje bez toho, aby ukladalo splnenie nejakej povinnosti. Z uvedeného vyplýva, že naliehavý právny záujem na určení je daný vtedy, ak je tu aktuálny stav právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia, a ktorý možno týmto právnym prostriedkom odstrániť.

V predmetnej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, v zrušujúcom uznesení sp. zn. 5 Obo 29/ 2006 zo dňa 23. 04. 2008 vyslovil jednoznačný právny záver, že aj keď v súdnom konaní bolo rozhodnuté o neplatnosti uznesení valného zhromaždenia, ktoré schválilo prevod nehnuteľností darovacou zmluvou, nespôsobilo to jej neplatnosť. Úlohou súdu prvého stupňa bolo preto v novom konaní doplniť dokazovanie, či nehnuteľnosti, ktoré

tvorili predmet darovacej zmluvy, mohli reálne ovplyvniť výšku obchodného podielu žalobcu. Taktiež súd sa mal vysporiadať s tvrdeniami žalovaných a vedľajších účastníkov, že tieto nehnuteľnosti patrili štyrom zo šiestich zakladajúcich spoločníkov žalovaného 1. rade ako podielovým spoluvlastníkom a jeho hodnota je podľa znaleckého posudku 261 456 000,-- Sk, ktorá netvorí základné imanie spoločnosti a do majetku spoločnosti, slúžiaceho pre výpočet obchodných podielov, sa mali započítať iba výnosy z tohto majetku. A zväžiť je potrebné aj tú skutočnosť, že žalobca sa podieľal na vytvorení základného imania peňažným vkladom 90 000,-- Sk. a od roku 2002 nevytvára pre spoločnosť, v ktorej je spoločníkom, žiadnu činnosť, ako aj možnosti aplikácie ust. 265 OBZ.

Prvostupňový súd napriek tomu, že je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v zmysle § 226 O. s. p., nepostupoval v jeho intenciách, nerešpektoval doplnenie dokazovania v naznačenom smere. Opätovne pri hodnotení platnosti, resp. neplatnosti právneho úkonu bral zreteľ na konanie valného zhromaždenia žalovaného v 1. rade, ktoré schválilo prevod nehnuteľností darovacou zmluvou, hodnotil jeho hlasovanie a postavenie sporových strán z hľadiska menšinového a väčšinového spoločníka a zneužitia jeho postavenia napriek tomu, že odvolací súd jednoznačne skonštatoval, že rozhodnutie súdu o určení neplatnosti rozhodnutia tohto valného zhromaždenia, nemalo za následok neplatnosť darovacej zmluvy, t. j. táto skutočnosť je irelevantná vo vzťahu skúmania podmienok jej neplatnosti.

Prvostupňový súd dospel k záveru, že žalobca preukázal nalievavosť právneho záujmu na určení neplatnosti darovacej zmluvy tým, že ako spoločník žalovaného v 1. rade má ekonomický záujem na činnosti spoločnosti, a teda aj na jeho vlastné ekonomické postavenie v nej. Keďže prevodom nehnuteľností došlo k zníženiu čistého obchodného imania žalovaného v 1. rade a tým došlo aj k zníženiu jeho obchodného podielu, čo súvisí s právnym a ekonomickým postavením žalobcu v spoločnosti žalovaného v 1. rade.

V spornom prípade nestačí len tvrdenie, resp. predpoklad žalobcu, že darovacia zmluva nepriaznivo ovplyvnila hodnotu jeho obchodného podielu, ktorý je odvodený od čistého imania spoločnosti. Toto tvrdenie musí však relevantne doložiť, či predmet darovacej zmluvy v skutočnosti aj reálne ovplyvnil jeho výšku. Prvostupňový súd sa absolútne nevysporiadal s námietkami a dôkazmi žalovaných, že prevodom nehnuteľností nedošlo k zníženiu základného imania spoločnosti (750 000,-- Sk) a že finančné prostriedky

na účte žalovaného 1. rade sú vyššie ako základné imanie a že hodnota prevedených nehnuteľností netvorila základné imanie spoločnosti, ktoré by mohli mať pre rozhodnutie zásadný význam. Ako dôkazy boli predložené obchodné knihy a výpisy z bankového účtu žalovaného v 1. rade.

Súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav a osvojil si existenciu naliehavosti právneho záujmu len na základe tvrdenia žalobcu bez potrebného vykonaného dokazovania a určil neplatnosť právneho úkonu z dôvodov, ktoré sú jednoznačne v rozpore vyslovený právny názor odvolacieho súdu, ktorý je pre súd nižšieho stupňa právne záväzný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p a podľa ustanovenia § 221 ods.2 O. s. p. vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, v ktorom je konajúci súd povinný pri vykonaní dokazovania postupovať tak, aby rešpektoval právny názor nadriadeného súdu v zmysle § 226 O. s. p.

Keďže napadnutým rozsudkom súd určil, že zmluva, ktorú uzavreli žalovaní v 1. a 2. rade je neplatná jedná sa o závislý výrok, kedy z odkazom na ustanovenie § 212 ods. 2 písm. b/ O. s. p. odvolací súd preskúmal celý rozsudok súdu prvého stupňa, aj keď odvolanie žalovaného v 2. rade bolo podané po zákonom stanovenej lehote v zmysle § 204 ods. 1 O. s. p. (rozsudok mu bol doručený dňa 06. 05. 2009 a odvolanie podal prostredníctvom poštového úradu dňa 22. 05. 2009), a preto podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. bolo odmietnuté.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 15. decembra 2010

JUDr. A. Prieceľová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová